

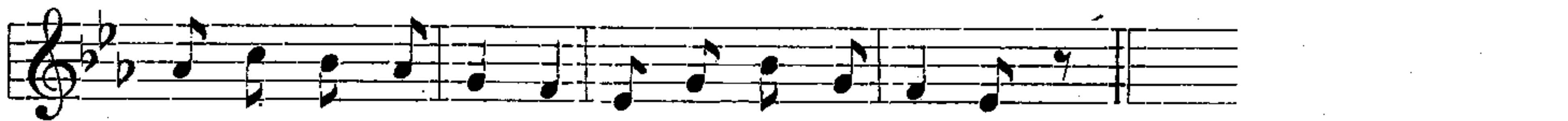
292.

Z Němčic u Ivančic.

Suš. 783.

Dybych já vě-dě-la, čí budu ne-vě-sta, u-šla-pa-la by se,

u-šla-pa-la by se k tomu do-mu ce-sta.

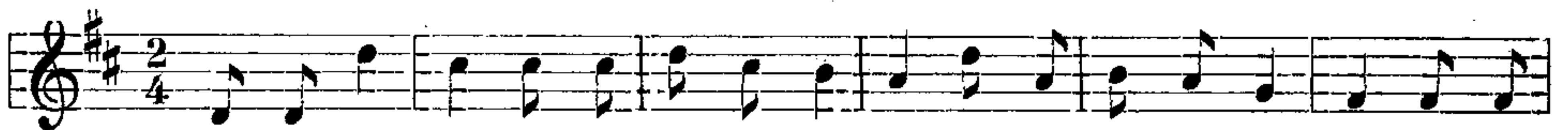
Dybych já věděla
 čí budu nevěsta,
 [: ušlapala by se :]
 k tomu domu cesta.

K tomu domu cesta
 z drobného kamení,
 [: aby se zasmálo :]
 moje potěšení.

293.

Od Vsetína.

Suš. 198.

Dybych já vě-dě-la, de já bu-du bý-vať, cho-dí-va-la bych tam

ná-či-ní u-mý-vať, cho-dí-va-la bych tam ná-či-ní u-mý-vať.

1.

Dybych já věděla,
 de já budu bývať,
 [: chodívala bych tam
 náčiní umývať. :]

Dybych já věděla,
 de budu nevěstú,
 [: chodívala bych tam
 zametávať cestu. :]

Ne enom cestičku,
 ale i chodníček,
 [: aby ňa pochválíť
 synečků tatíček. :]

2.

Synečkova mati,
 ona je falešná,
 [: ona ňě vyčítá,
 že su já chudobná. :]

Třeba su já, třeba
 zezuženka bledá,
 [: aľe mňa maměnka
 ľedakomu nedá. :]

294.

Z Budkovic.

Kdybych já vě-dě-la, čí bu-du ne-vě-stou, vy-sá-ze-la bych tam

to - la - ra - ma ce - stu, to - la - ra - ma ce - stu.